

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 439/2015-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Miroslavom Chromým, advokátska kancelária, SNP 710/33, Veľký Krtíš, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bližšie nešpecifikovaným postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) bližšie nešpecifikovaným postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi nebolo umožnené v rámci trestného konania vedeného pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Veľký Krtíš

pod sp. zn. ČVS:ORP-96/VK-VK-2014 dať sa zastúpiť konkrétnym advokátom, na ktorého sa sťažovateľ obrátil so žiadosťou o zastupovanie v danom trestnom konaní. Sťažovateľ sa domáhal preskúmania označeného postupu polície prostredníctvom žiadosti o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, ktorá bola podľa vyjadrenia sťažovateľa posúdená ako nedôvodná, a uvádza, že ako nedôvodný bol posúdený aj jeho opakovaný podnet adresovaný krajskej prokuratúre.

V uvedenom postupe vidí sťažovateľ porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 47 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k sťažnosti pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiaden petit – návrh rozhodnutia, vydania ktorého sa sťažovateľ domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť neobsahuje ani náležitú špecifikáciu zásahu [§ 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde], ktorým malo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva. Sťažovateľ totiž v obsahu odôvodnenia sťažnosti a predovšetkým prostredníctvom petitu sťažnosti nešpecifikoval oznámenie krajskej prokuratúry o vybavení podnetu príslušnou spisovou značkou.

Sťažovateľ nepriložil k sťažnosti ani kópiu predmetného oznámenia krajskej prokuratúry, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a ani plnú moc udelenú zvolenému advokátovi pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje ani dostatočné odôvodnenie návrhu (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ktoré by poskytlo základný východiskový rámec pre rozhodovanie ústavného súdu o namietanom porušení označeného základného práva. V obsahu sťažnosti absentuje akákoľvek argumentačná konfrontácia s obsahom oznámenia krajskej prokuratúry o vybavení jeho podnetu.

Ústavný súd zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Túto úlohu plní práve inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa vykazuje takú intenzitu nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, že nie je možné preskúmať splnenie čo i len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju

z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd na záver dodáva, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2015